

Pavel Mužíček si zaplaval, znovu zaplaval a pak projel a proběhl...

V sobotu 7.června se v areálu Štědrónín na Orlické přehradě uskutečnil sportovní svátek pro triatlonovou veřejnost. No nemohl jsem u toho chybět. Navíc se zde konal i první ročník a první závod Swim Tour, tedy jakási obdoba dálkového plavání pro triatlonisty (možnost použití neoprenu). Jely se tedy tři závody. V 11h byl start na 750m, ve 12h pak na 3km a ve 14:30 vše vyvrcholilo x-terrou na tratích 0,75-20-5. Jelikož tento závod pořádal Etriatlon, nemohl jsem u toho chybět. Navíc jsem byl řádně namotivován, abych absolvoval všechny tři závody. Nejprve mi to jako pro plavce přišla úžasná myšlenka, po odplavání druhého závodu (3km) jsem v posteli přemýšlel, jak se vykrotit z x-terry :). Po pořádku tedy.

v patách. To se ukázalo zásadní do hodnocení soutěže zvané plavecký double (tedy součet obou plaveckých disciplín).

Nebyl sem jediný blázen, který se na prezentaci upsal k absolvování všech tří závodů, našli se i jiní borci, mezi nimi i Pavel Paták, výborná plavec. Moje myšlenky se tedy ubírali k tomu, jak co nejvíce pošetřit v úvodních dvou plaveckých závodech síly a zároveň se vyhnout zesměšnění od Pavla:). Strategie byla jasná: začít rychle a pak se za něj schovat a před cílem mu nastoupit. Vše bylo ale jinak. Na první bójku s námi ještě „uvisel“ bývalý plavec Zbyněk Hraše, 1500 prý měl kdysi za 16:10, pak to již ale byla two-men show:). Start byl tak rychlý a já měl tolik sil, že Pavel zůstal za mnou a v háku se vozil on. A byl to taky on, kdo mi nastoupil. První myšlenka, která mě napadla byla: jen si makej, však ono na tebe ještě dojde,heh. Ještě jsem se pokusil zrychlit, ale nedostal jsem se dál než na úroveň kolen, tak jsem zařadil nižší rychlost, souboj vzdal a pošetřil síly na další část dne. Nicméně můj výběh z vody byl tak laxní, že jsem dostal zásek 6s, přestože ve vodě jsem mu byl

Do dalšího startu zbývalo cca 45 minut. Než se člověk vypovídá ze všech svých dojmů, už jsem byl opět na startu. Sešlo se nás 13 statečných a 1 statečná, tedy více než na BigManovi v Praze téhož dne:). Opět soukání do neoprenů, tentokrát již o něco složitěji, poněvadž za tu chvíli nestihl uschnout. Na první bojce jsem byl opět první a snažil se jet na pohodu. Z pohody mě vyváděl fakt, že mě při každém záběru bolelo rameno z toho, jak mě táhl neopren, a navíc ještě pomyšlení, že se takhle budu trápit půl hodiny. Plavaly se 4 okruhy po zhruba 700 metrech (bylo to ve výsledku o něco kratší než 3km). V každém okruhu jsem nemohl zapomenout na diváky na břehu a groteskně jsem jim ve znakové poloze zamával. Po jednom a půl okruhu mě vystřídal ve vedení Pavel Paták, když viděl mé trápení, kdy jsem začal plavat v poloze naznak v naději, že bolest ustoupí:). Vydržel to přede mnou jen 1 okruh. V tu chvíli si chtěl taky vyzkoušet moji techniku, a tak jsme tam spolu plavali znaka...musel to být legrační pohled. Jelikož jsem ale dobrým znakařem, dostal jsem se zpět na první pozici a začal opětovně plavat kraula:). V duchu jsem si říkal, že Pavla zastavím a nabídnu mu férovou nabídku, aby mě nechal vyhrát a já nepojedu rychle tak, aby si pohlídal vítězství v plaveckém double. Než jsem ale stihnul dopřemýšlet, už vidím, jak se mě po mé levici Pavel snaží předplavat. Tak si říkám, to tedy ne, holomku, tak radno svou kůži dvakrát neprodám!!! Zrychlil jsem, pořád byl téměř na úrovni mých ramen, zrychlil jsem po druhé, mírně se propadl na úroveň mého pasu, ale boj nevzdal. Rozhodla až předposlední bojka, kde jsem měl výhodnější postavení a mohl si tak vzít zpět náskok celého těla, po obrátce jsem již přešel na závodní finišerské tempo a nedal mu jedinou šanci. Nicméně jsem se Pavlovi, perfektnímu to hákaři, nedokázal oddálit, a tak přes veškerou mou snahu doplaval

v těsném závěsu. Z vody jsem pelášil, co to šlo, ani brejličky jsem si nesundával a snažil ten krátký 20m kopeček vysprintovat. Byly z toho jen 3s. Pavel tedy vyhrál plavecký double o 3s (6s minus 3s). Zatímco po 750m trati jsme se oba usmívali na diváky, nyní jsme oba minutu vydýchovali v předklonu:). Podíval jsem se po něm, vypadal stejně vyřízeně jako já. Já jsem ho bohužel viděl rozmazaně...jeden z diváků prohlásil, že jsem nějaký zelený:). A to mě měla čekat nejtěžší část dne, no potěš klobás, řekl jsem si:).

Na regeneraci jsem měl zhruba 1h a 45min, byl jsem hladový a unavený. Po krátkém vyplavání jsem si tedy sbalil saky paky a vyrazil na pokoj. Cestou jsem se stavil v jídelně a objednal si smažáka:), jediné to bezmasé jídlo. Tatarku jsem samozřejmě vynechat nemohl:). Snědl jsem jen půlku a pelášil směr postel. Naneštěstí si mě cestou odchytila moderátorka a chtěla se mnou udělat rozhovor. Snažil jsem se z toho vši silou vykroutit, poněvadž na tyto věci

opravdu nejsem. Pod nátlakem jsem tedy přitakal a už stál v cílovém prostoru s mikrofonom u huby:). Podělil jsem se částečně o své know-how a s pocitem mediální hvězdy si šel konečně lehnout. Půl hodinky jsem strávil v mdlobách a mírném cukání, jak se moje tělo snažilo usnout:). Představa, že mám ještě něco dělat, mě ubíjela. Cyklistickou trať jsem si byl projet ráno v 8h (původní představa, že se vrátím nejpozději v 9 se rozplynula po tom, co jsem se vrátil dosti vyčerpaný v 9h45). Běžeckou trať jsem si šel proběhnout 20 minut před startem, dost mě vystrašila, zjistil jsem totiž, že mě v každém ze 3 okruhů čeká zhruba 300m kopec od vody po louce, který bych na kole asi jen těžko vyjížděl. Naprosto spocený jsem se skutálel od depa k vodě (ano z vody jsme museli vybíhat též tento kopec, akorát nám bylo dovoleno jít po silnici). Po třetí do neoprenu, tentokrát vlhkou gumu na hodně vlhkou kůži. Pár křečí, několik odpočinutí a zoufalých pokusů a byl jsem opět připraven na závod. Tedy materiálně, nikoli fyzicky a psychicky:).

Startovní pole se od dopoledne trochu rozrostlo. 92 mužů a 31 žen, které startovali 10 minut před námi. Start a já automaticky opět ve vedení. Hned jsem si ale zpomalil a pověsil se za Pavla P. Pár lidí z pravé strany bylo na naší úrovni, což mě trochu vystrašilo a tak jsem krapet zrychlil. Na první bojce ještě sled závodníků, na druhé jsme již byli opět s Pavlem osamoceni. Do depa jsme si přinesli náskok 30s, po tom, co

jsem hned dole u vody ze sebe setřásl neopren a hezky s ním kolem krku doběhli až ke kolu. Naše vytuněné depo znamenalo rychlý přesun na cyklistickou část. Pavel naskočil na kolo hned na konci depa a marně se snažil nazout si tretry a zároveň šlapat, aby nespádl. Já si zkušeně travnatý kopec vyběhl až na silnici, kde jsem teprve naskočil. Moje varianta byla rychlejší:). Po zhruba kilometru jízdy jsme vjeli do lesa, předjel jsem Pavla, abych viděl na rozbitou a bahnitou cestu, po chvíli se otočím a zjišťuji, že jsem si vypracoval zhruba 50m náskok. To mě samozřejmě ještě více nabudilo a po chvílce to bylo naposledy, co jsem Pavla viděl na cyklistické části. Do 15. km jsem si jel svoje tempo a hezky za své. Pořád jsem se divil, že mě nedojíždějí nějakí bikeři, což mi zvyšovalo sebevědomí. Byl jsem dostižen trojicí v čele s Pavlem Jindrou (Cyklorenova Cvikov), reprezentantem v zimním triatlonu, Zdeňkem

Tůmou(VANAMAN Kladno) a Tomášem Havlíčkem(AXIOM Orbit). Pověsil jsem se do háku. Kilometr jízdy po silnici a v terénu jsem byl setřesen. Pavel Jindra na blátu, kořenech a rozbitých cihlách nastoupil. Při opětovném vjezdu na silnici jsem zjistil, že se borcům trochu přibližují. Z depa jsem vybíhal s minimální ztrátou. Po chvíli jsem se dostal na třetí pozici za Pavla Jindru a Zdeňka Tůmu, a toto pořadí zůstalo až do cíle. Za naší 4členou skupinkou totiž přijel až Pavel Paták, a to se 3minutovou ztrátou, a tak jsem věděl, že mě bedna nemine. Teda nevěděl, ale doufal:). Nicméně ani vědomí dobrého výsledku mi nepřidávalo sílu do prudkého výběhu, a tak jsem si běh (jako asi většina) v kopci hezky protrpěl. Do cíle se naštěstí běželo po rovině, a tak jsem se mohl na všechny strany usmívat. Netrpělivě jsem čekal na vyhlášení s vidinou slávy:).

A stalo se. 6krát jsem stanul na bedně. To se mi opravdu moc často nestává:). Byl jsem třikrát 1.(3km, TT double-750m plavání a triatlon, kategorie 20-29 let v TT), dvakrát 2.(750m, plavecký double) a jednou třetí (TT v celkovém pořadí). Ještě jsem měl být vyhlášen v přeboru Etriatlon, ale po dohodě s pořadatelem jsem se vzdal ceny ve prospěch dalších v pořadí. Dobrý skutek na konec:). Tímto pořadateli děkuji za překrásný zážitek a ceny a těším se na další závod DoksyMan konaný v 23.-24. srpna na Máchově jezeře.

8.6.08 MAXIDEK Triatlon Orlík 2008

0,7 - 20 - 5

1. Jindra Pavel	1:10:02
2. Tůma Zdeněk	1:10:50
3. Mužíček Pavel	1:12:48

1. Loubková Ivana	1:18:42
2. Loubková Kateřina	1:18:43
3. Grabmullerová Šárka	1:20:42

Swim Tour 750m plavání

1. Páták Pavel	8:38
2. Mužíček Pavel	8:44
3. Hraše Zbyněk	9:00

1. Andršová Veronika	10:24
2. Janovská Kateřina	10:33
3. Hrysková Andrea	12:39

Swim Tour 3km plavání

1. Mužíček Pavel	34:06
2. Paták Pavel	34:09
3. Mašek Štěpán	36:01

1. Vysučková Eva	54:33
------------------	-------

[kompletní výsledky](#)